

nogle Aar tilbage. Naturligvis kan dette ikke være ubegrænset; og jeg skal selvfølgelig tage det ærede Medlems Udtalelser under nøje Overvejelse. Nogle af de Klager, som er indkommet, er under Undersøgelse for Tiden. Jeg skal ikke kunne udtale mig om dem i Enkeltheder, men ogsaa de Udtalelser, det ærede Medlem er fremkommet med i den Henstilling, han endte med, vil naturligvis blive taget under nøje Overvejelse. Jeg vil kun i al Almindelighed sige om Landsoverskatteraadets Virksomhed, at selvfølgelig maa der ikke være Tale om Chikane overfor Skatteyderne og ikke om urimelig Haardhed, men det er ganske nødvendigt, at Landsoverskatteraadet gaar frem med en vis Nøjereggen og Strenghed; det kan ikke undgaas. Desværre har Skatterne naaet en saadan Højde, at det spiller en meget betydelig økonomisk Rolle for Masser af Mennesker, om Skatten bliver noget højere eller noget ringere. Det er ikke, som den Gang vi indførte Landsoverskatteraadet, da vi havde Sats for Indkomst- og Formueskat, som nu nærmest forekommer os at høre hjemme i en fjern paradisisk Fortid; det er helt andre Sats, vi nu regner med, og derfor er Fristelsen til at regne sig en Fordel til med Hensyn til sin Skatteydelse saa overordentlig stor, at mange Mennesker, som ellers aldrig kunde tænke sig at indlade sig paa saadant, falder for Fristelsen. Det er dette, der nødvendiggør en noget mere nøjeregnende og indgaaende Kontrol fra Landsoverskatteraadets Side, end det før har været nødvendigt. Men selvfølgelig skal Klager, som er fremkommet, og særlig det ærede Medlems Bemærkninger blive taget under nøjeste Overvejelse.

Brandes: Jeg skal ganske kort give et Tilsvar til den højtærede Finansminister, idet det jo er ønskeligt, at Forhandlingen ender hurtigst muligt. Jeg betvivler ikke, at det Tal, den højtærede Finansminister har nævnt, er det rette Tal for det i Øjeblikket likvide Beløb, men det er intet kontant Beløb. Jeg ser saaledes paa Forholdet, at det maa være nødvendigt for Finansministeren at dække Gælden til Nationalbanken og holde udenfor denne de 145 Mill. Kr. og den vestindiske Dollarkonto, thi denne skal benyttes paa ganske særlig Maade, ligesom ogsaa de 145 Mill. Kr. skal

benyttes paa ganske særlig Vis. Hvis den højtærede Finansminister ikke gør det, vil han kunne risikere til Slutning at benytte hele Genforeningslaanet til Udligning, ifald Gælden stiger saa særdeles højt, og det vil den højtærede Finansminister dog ikke risikere. Altsaa, der maa foretages noget, saa snart den højtærede Finansminister kan overse Forholdene, for at faa dækket Gælden til Nationalbanken uden Hensyn til den Udligning, som rent faktisk finder Sted mellem de Beløb, Staten har indstaaende i Nationalbanken, og den Gæld, den har til den. Beløbene beror paa, at Genforeningslaanet for en stor Del er indsat deri — jeg kan ikke tro, at der er sket nogen stor Forskel i de sidste to-tre Maaneder —, og paa den vestindiske Dollarkonto, Beløb, som er indgaaet i Nationalbanken for den allerstørste Dels Vedkommende.

Jeg tror, det vil være en Skuffelse for mange ligesom for mig, at den højtærede Finansminister ikke mener at kunne forsikre, at Skatterne ikke vil blive højere, end de nu er. Jeg har det Indtryk, ganske som den højtærede Finansminister, at de er saa høje, som de nogenlunde kan være. Ingen ved bedre, hvor Skatten trykker, end den, som har paalagt den, og jeg er klar over, at det er, som den højtærede Finansminister siger, af den mest afgørende Betydning, at vi ikke kommer højere. Men saaledes som den højtærede Finansminister udtrykker sig, er der dog Mulighed for, at han mener, at dette ikke kan undgaas. Naar han siger, at han ikke deler min Teori om, at det er Kravet, der sætter Indtægten — jeg kan udtrykke mig ganske kort saaledes, fordi alle ved, hvad der menes dermed —, er jeg dog af den Mening, at i det, som den højtærede Finansminister sagde, ligger egentlig akkurat den samme Teori. Han kan risikere, at Kravene bliver saa store, at han maa skaffe større Indtægt, og saa vil han ikke gaa af Vejen for at forøge Skatterne, hvilket ganske sikkert ikke vil gøre ham saa populær, som han i Øjeblikket med Rette er.

Hvad saa angaar Revisionen af vort hele Skattevæsen, maa jeg sige, at jeg har misforstaaet, hvorledes den højtærede Finansminister stillede sig overfor mig, da jeg uværdigt beklædte hans Stilling, for da forstod jeg ham saaledes, at det var et bestemt Krav fra hans og hans Partis Side,